

Seks og tyvende Møde.

Torsdagen den 20de November 1890, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Kirke- og Undervisningsministeren fra Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen) om Oprettelse af nye Lærereembeder.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 939.)

Uden Afstemning gav Tinget sit Samtykke til, at Forespørgselen maatte stilles.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Raasukker m. m.

Formanden (Høgsbro): Dette Valg vil blive foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg paa Begæring af: Berg, Bjerre, Bønløkke, S. C. Christensen, S. P. Christensen, Gelzer, Korsgaard, Leth, N. Nielsen, Mølgaard-Nielsen, L. Rasmussen, Rosager, Snevold Sørensen, S. Sørensen, Tang og Vestergaard. Der er for mig anmeldt 3 Grupper af Medlemmer, nemlig en paa 59, en paa 25 og en paa 17 Medlemmer. Ifølge Gruppernes Meddelelse til mig indføres følgende Medlemmer i Udvalget paa de dem tilkommende Pladser: af første Gruppe: Bøijen, Clausen, Tauber, S. Holm, Jørgensen, N. Jensen, Bjørnbat, Harald Jensen og Bing; af anden Gruppe: Jagd, S. Hage, Dinesen og Scharling og af tredje Gruppe: Bjerre og Korsgaard.

Udvalget er altsaa saaledes sammensat.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de ved de lærde Skoler og ved Sorø lærde Skole og Opdragelsesanstalt ansatte Rektorer og Lærere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2445 ff.)

Bingel: Da jeg forrige Gang tillod mig at bede om Ordet for at deltage i Diskussionen, var det om et Skatte-spørgsmaal, hvor jeg følte mig noget udenfor mine Grænser. Det Forslag, der nu ligger for, staar jeg i et ganske andet, personligt Forhold til, og jeg tror endogaa at turde sige, at det vilde være underligt af mig, om jeg ikke vilde tage Ordet i denne Sag. Det stiller sig nemlig saaledes, at jeg tror, at jeg er den eneste, der er tilstede i denne Sal, som har været direkte knyttet til den Institution, om hvis Lønninger vi her skulle forhandle. Jeg har gaaet mellem de Mennesker, hvis Velfærdssag her er forelagt for denne Forsamling. Jeg har ikke selv paa Grund af rent personlige Forhold, som jeg naturligvis ikke her vil omtale, baaret det Tryk, som disse Mennesker vaande sig under, men jeg har set det hvile rundt omkring mig, og jeg tror, at jeg kan tale noget med et Djenvidnes Erfaring. Jeg veed paa den anden Side godt, at det Lovforslag, der her er forelagt, maa betegnes som en upopulær Lov. Overhovedet er jo en Lønningslov i og for sig en Lov, som en Forsamling, der repræsenterer Statsborgerne, ikke ser med altfor venlige Øjne paa. Men ganske særlig er dette en Lønningslov, der vedrører Folk, som vistnok i det hele taget ere upopulære mellem den store Del af denne Forsamlings Medlemmer, upopulære, fordi de ere knyttede til en Institution, som man nu en Gang har stillet i Modfætning til de folkelige Interesser, og som man har betegnet med forskellige mindre venlige Ord: den sorte Skole og andre. Man kan heller ikke nægte, at nogle af disse Personer med en vis Uforsigtighed ere gaaede ind i de politiske Stridigheder, og de have maaske paa en lidt ostentativ Maade taget Parti mod det Standpunkt, som Flertallet her i Forsamlingen holder. Og saa kommer hertil endnu, at Sagen bringes frem af en i høj Grad upopulær Minister, som ganske vist repræsenterer Sider af vort Samfundsliv, som ikke behøvede at være upopulære, selv under de nuværende Forhold: Fredens Gerning, Kirkens og Stolens Virksomhed.